

ನನ್ನ ಕರ್ಥಾಪ್ರಸಂಗ

ನೀರೆತ್ತುವ ಮೇಷಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಅನ್ನ ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಬಾವಿಯಿಂದ ಹೋಗೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಗೋತ್ತುಗಬಹುದು ಎಂದು ಬಾವಿ ಮನೆಗೆ ಇಳಿದರೆ ನರಸಜ್ಜ ಅಲ್ಲೇ ಕೂಡಿದ್ದು. ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಅವನ ಕಥನ ರಕ್ಷಿತನ್ನು ಕುರಿತು ಬರದ ಲೇಖನವನ್ನು ಲಂಕೇಶರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಲೇಖನ ಕಳಿಸಿದ್ದೆನಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ನಾಮಧೇಯ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು, ವಿಳಾಸವನ್ನೇ ಕಾವೀರಿಲ್ಲ. ಲಂಕೇಶರು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯವರಿಂದು ವಿಳಾಸ ಪತ್ತೆ ಹಣ್ಣಿ, ಒಂದು ಕಾಡು ಬರೆದು ಅಂಥ ಲೇಖನ ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಕಳಿಸಬೇಕಂದು ತಿಳಿ, ಅರುವತ್ತು ರೂ. ಸಂಭಾವನೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಅಮೇಲೇ ನಾನು ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಅಂಥದ್ದೇ ಜನಪದ ಜಗತ್ತಿನ ಒಂದಷ್ಟು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದೆ. ಈ ಜನಪದ ಸಂಗಳಿಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಪೂರ್ಣಾಚಂದ್ರ ತೇಜ್ಜಿಯವರೂ ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಅನುಭವಸಹಜ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅದೇ ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂದರ್ಭನದಲ್ಲಿ ಮಾತಾದಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಜಗತ್ತಿನ ಓಡಾಟದ ಅನುಭವಗಳು ಅಪಾರವಾದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಬರೆಯಲು ಕೂಡಿ ಅದು ಕಥೆಯೋ, ಅನುಭವಕಥನವೋ, ಪ್ರವಾಸಕಥನವೋ, ಕಾದಂಬರಿಯೋ ಏನೋ ಒಂದು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

★ ★ ★

ನನ್ನ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸುತ್ತು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಭವವನ್ನೇಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯ ಬಾರದೇಕೆ ಎಂಬ ಮೋಹ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದಿತ್ತು. ಚಿತ್ರದುಗ್ರ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಬಲ್ಲವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಇತಿಹಾಸ ಕುರಿತು ಆದುವ ಭಾವಕರೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣರು ಮತ್ತು ಜನಪದ ವಕ್ಕಾಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಗತ್ತಾಲದ ಸಂಗಳಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳೇ ಬೇರೆ ಇಷ್ಟವು. ಇದು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಓಡಾಟದ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಷಟಿಹಾಸಿಕ ಕಥನಬೀಜ ಯಾವುದಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಹೇಗೂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ, ಮೇಸೂರು ಕಡೆಯ ಹೈದರ್‌ಆ, ಟಿಪ್ಪು ಈ ಚಿತ್ರದುಗ್ರದ ಕಡೆಯೂ ದಾಳಿ ನಡೆಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ, ಪರ, ವಿರೋಧವಲ್ಲದ ನನ್ನ ಇತಿಹಾಸಸಂಬಂಧಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದೇ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅನ್ವಯಿತು. ಆದರೆ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಕಥನವನ್ನು, ಇತಿಹಾಸವನ್ನು, ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಒಂದಕ್ಕೊಳಂದನ್ನು ಲಗ್ತಿಸುವುದೇ ದುಸ್ಸರವಾಯಿತು. ಐದಾರು ವರ್ಷ, ಏಳಿಂಡು ಬಾರಿ ಬರೆದ ಮೇಲೆ ಆ ಷಟಿಹಾಸಿಕ ಕಥನಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪ ಬಂದಿತು. 2012ರಲ್ಲಿ ‘ಅಜ್ಞಾತನೋಭ್ವನ ಅತ್ಯಜರತ್ತ’ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಓದಾಗು, ಏಮರ್ಕರ್ಕರು ಮೆಚ್ಚಿದ ರೀತಿಯೇ ಅಜ್ಞಾತ್ಯ ಯ್ಯಾ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಪಾರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಏನಿಸಿತು. ಇನ್ನೂರು ಪ್ರಟಿ ಆ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದ ವಿಮರ್ಶಾ ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಮುನ್ನಿರು ಪುಟಗಳವೂಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತಮೂರ್ಚಿಯವರು ಮೌದಲ ಬಾರಿಗೆ ನನಗೆ ದೂರವಾಣಿ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟವಾದಗಳೇ. ಅವರು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೂರು, ನಾಲ್ಕುನೆಯ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗಿರಿಜ ಕಾನಾಡರ ಬೆನ್ನುಡಿಯೋದನೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಲೇಖನದ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ನಾನು ಗೂಡಿತ್ತಿದ್ದಪ್ಪನ್ನೇ ಬರೆಯುವವನು ಎಂದಿದ್ದೇನೇ. ಇವ್ವಾಗಿಯೂ